Jak být rodičem v digitální době

- 13. července 2026

Naše děti dnes vyrůstají v prostředí, kde je digitální svět stejně samozřejmý jako ten skutečný. Sociální sítě, hry, videa i online komunikace jsou běžnou součástí jejich dne.

Spolu s příležitostmi však přicházejí i rizika, která mohou ovlivnit jejich psychiku, vztahy a bezpečí. O digitálním zdraví nerozhodují technologie samotné, ale dovednosti, které si dítě postupně osvojuje, například kritické myšlení nebo schopnost říct si o pomoc. V rodině vznikají první digitální návyky i způsob, jak dítě reaguje na to, co na internetu zažívá.

Tato sekce proto přináší přehled nejčastějších hrozeb, se kterými se děti mohou online setkat a nabízí tipy, jak se k tomu postavit.

Zdravý digitální život začíná doma

Zdravý vztah k technologiím se formuje především v rodině. Děti sledují, jak rodiče s digitálním světem zacházejí, jak o něm mluví a jaké místo mají obrazovky v každodenním životě. Domácí prostředí tak určuje, zda budou technologie pro děti přirozeným pomocníkem, nebo zdrojem stresu, konfliktů a přetížení.

Základem je otevřená komunikace. Když se rodiče zajímají o to, co děti online baví, s kým si píší a co je zneklidňuje. Vytvářejí prostor, kde se dítě může svěřit bez obav z trestu nebo výsměchu. Díky tomu lze včas zachytit problémy, které by jinak zůstaly skryté.

Velkou roli hrají i společné digitální rituály. Rodina si může domluvit, kdy jsou telefony odložené, kdy je večerní klid nebo které části dne patří společnému času. Taková pravidla dávají technologiím jasné místo a pomáhají dětem udržet rovnováhu mezi online a offline světem.

Pomáhá zejména:

- mít doma zóny bez obrazovek,
- domluvit si večerní digitální klid,
- vypnout zbytečné notifikace,
- domluvit se zejména mladšími dětmi, aby používaly zařízení na viditelných místech.

To nejdůležitější však je, aby rodiče byli dětem příkladem. Děti si všímají, zda rodič dokáže odložit telefon, věnovat pozornost rozhovoru nebo si hlídat vlastní čas online. Nemusíte mít stejné limity jako děti, ale je dobré ukázat, že digitální rovnováha je důležitá i pro dospělé.

Technologie by neměly nahrazovat reálný život. Děti potřebují prostor pro pohyb, kreativitu, kamarády i obyčejnou nudu. Čím pestřejší mají život mimo obrazovku, tím menší je riziko, že budou hledat únik v nekonečném online obsahu.

Když se objeví problém (porušení pravidel, nevhodný obsah nebo konflikt na síti) dítě potřebuje klidnou a předvídatelnou reakci. Tresty a zákazy často vedou jen k tomu, že začne věci skrývat. Společné hledání řešení, vysvětlení a podpora jsou mnohem účinnější cestou k dlouhodobé změně.

Co dělat

- Sledujte své digitální návyky. Kdy po mobilu saháte? Jak mobil používáte před dětmi?
- Sledujte, jak trávíte společný čas a kolik ho je. Kolik času trávíte s dětmi společně a bez obrazovek?
- Máte-li podezření na závislosti můžete sebe či své dítě „změřit“ pomocí jednoduchého testu na internetu, který byl vytvořen v projektu Digirozhledna (https://digirozhledna.cz/mate-problem/mate-podezreni-zmerte-se/).
- Zajímejte se o to, co Vaše děti dělají online.

- Podívejte se na praktické tipy pro bezpečnější digitální prostředí od NÚKIB (plakát pro dospěláky A5).
- Nepodporujte vznik školních neformálních platforem typu WhatsApp třídních skupin za účelem snižování rizik kyberšikany a nevhodné komunikace mezi žáky, viz Metodika k nastavování pravidel používání mobilních telefonů a jiných elektronických zařízení ve školách zpracovaná v únoru 2026 MŠMT.

Odkazy

- Podle Minisčítání Českého statistického úřadu (ČSÚ) s účastí přes 83 500 žáků, dostává svůj první mobilní telefon 22,9 % ještě před nástupem do základní školy.
- Výzkum Pedagogické fakulty UK (2024) ukazuje, že téměř 40% rodičů má obavy, že nejsou dětem dobrým vzorem, a podobný podíl se bojí nevhodného obsahu, který děti mohou vidět. Podrobnosti shrnuje brožura Stres z digitálních médií mezi českými rodiči.
- **Rodičům i dětem mohou pomoci i vzdělávací materiály.** Pro mladší školní děti existují projekty jako Vanda a Eda v Onl@jn světě, který je k dispozici jako krátký seriál Českého rozhlasu, nebo pro ještě mladší dokonce Kyberpohádky, které hravou formou vysvětlují základy bezpečného chování na internetu.

Osobní údaje

Děti i rodiče často sdílejí informace, aniž by přemýšleli, kdo je může vidět nebo jak s nimi může naložit někdo cizí. Fotky, videa, informace o rodině nebo o tom, kde se právě nacházejí, mohou působit nevinně, ale v digitálním prostředí se velmi snadno dostanou do nepovolaných rukou.

Mnoho dětí rovněž nerozezná rozdíl mezi soukromým a veřejným prostorem na internetu a netuší, že jednou zveřejněný obsah může zůstat dostupný navždy. Proto je důležité je učit, jak s osobními údaji zacházet a co nikdy nesdílet.

Děti ani rodiče často netuší, že **osobní údaje nejsou jen jméno a adresa**. Patří sem i fotografie, hlas, škola, oblíbená místa, kontakty, ale i to, kdy jsou doma a kdy ne. V digitálním světě mohou být tyto informace snadno zneužity, např. k manipulaci, vydírání, kyberšikaně nebo k cíleným útokům.

Děti potřebují jednoduchá a jasná pravidla, která jim pomohou přemýšlet, než něco zveřejní. Je potřeba vysvětlit, *proč* je to důležité a *jak* poznat riziko.

U menších dětí je klíčové, aby rodiče měli přehled o tom, co dítě online dělá.

U starších dětí je důležitá společná domluva, důvěra a schopnost dítěte rozhodovat se samostatně.

Nejdůležitější zásady:

- **nic, co by dítě neukázalo cizímu člověku na ulici, nepatří online**
- **fotky v plavkách, z koupelny nebo z postele se nesdílí nikdy**
- **odeslané zprávy a fotky mohou být přeposlané dál**
- **když si dítě není jisté, má se poradit s rodičem**

Co dělat

- Jděte příkladem, správně si na účtech nastavte soukromí, silná hesla, dvou fázové ověřování, sdílejte s rozvahou.
- Mluvte s dítětem o tom, co je digitální stopa a proč je důležité chránit své informace.
- Společně si nastavte pravidla pro sdílení obsahu, komunikaci online a používání aplikací.
- Učte dítě používat nástroje soukromí a zabezpečení, jako jsou silná hesla, blokace a hlášení.
- Podporujte dítě, aby přemýšlelo před sdílením a dokázalo odhadnout rizika.
- Buďte pro dítě bezpečným místem, kam může přijít, když se něco pokazí.

- Pokud vznikne problém, jednejte rychle: archivujte důkazy, odstraňujte obsah, blokujte profily a měňte hesla.
- Vážnější situace můžete řešit s pomocí školy (školní poradenské pracoviště) nebo vyhledat pomoc odborníků, pedagogicko-psychologickou poradnu, E-Bezpečí nebo Linku bezpečí, a v případě sdílení intimních materiálů, vydírání či vyhrožování také Policii ČR nebo využít oznamovací platformu StopOnline, kde mohou rodiče (i děti nebo školy) bezpečně nahlásit škodlivý či nelegální obsah na internetu.

Odkazy

- Děti sdílejí na internetu často víc informací, než je pro ně bezpečné. Výzkumná zpráva Čeští žáci v online světě 2025 (2. vlna) ukazuje, že většina dětí zveřejňuje své jméno (85% dívek a 75 % chlapců), mnoho z nich přidává i fotografii obličeje nebo dokonce telefonní číslo.
- Výsledky 3. vlny výzkumu Čeští žáci v online světě 2025 ukazují, že více než polovina dětí netuší, že pořizování vlastních intimních materiálů je u nezletilých nezákonné.
- Citlivým tématem je také sexting, tedy posílání intimních zpráv, fotografií či videí. Také podle výzkumu Sexting v Česku (2021–2025) sním má zkušenost velká část dospívajících.
- Výzkum EU Kids Online 2024/2025 navíc ukazuje, že 30% českých dětí ve věku 9–17 let vidělo za poslední rok na internetu sexuální obsah, často neúmyslně. To vše ukazuje, že děti se online mohou dostat do situací, na které nejsou připravené.
- Podle výzkumu E-bezpečí (2022) *Sharenting u českých rodičů* zveřejňuje obsah o svém dítěti 69% rodičů a část z nich sdílí i citlivé fotografie.
- Pokud rodiče dávají přednost poslechu, je jim k dispozici podcastový seriál KYBcast, který vznikl v rámci projektu NPO – 3.1 DIGI, se v jednom z částí věnuje právě tématu *Sharenting a sdílení fotografií na internetu.*
- Na rizika spojená snadměrným sdílením upozorňuje také Policie ČR, která v rámci projektu *Nebudujte svému dítěti digitální stopu* nabízí rodičům přehledné informace i krátké video, jež srozumitelně vysvětluje, proč je důležité přemýšlet nad tím, co o dětech zveřejňujeme.
- Jednoduchou a velmi názornou formou lze sdítětem o digitální stopě pracovat pomocí materiálu Digitální stopa: Příběh Báry. Tento krátký příběh dětem ukazuje, že vše, co na internetu dělají, po nich zanechává stopu a může ovlivnit jejich bezpečí i budoucnost.
- Rodičům může pomoci také přehledný materiál Jak sdílet fotky dětí na internetu od NPI ČR, který shrnuje pět klíčových zásad bezpečného a zodpovědného sdílení a nabízí praktické tipy, jak chránit digitální soukromí dětí.

Digitální závislosti a algoritmy sociálních sítí

Hry i sociální sítě mohou dětem přinášet zábavu, kontakt s vrstevníky i odpočinek. **Problém nastává ve chvíli, kdy se online svět stává důležitější než ten skutečný.** Některé hry (zejména bezplatné online hry) využívají denní odměny, časové akce či tlak spoluhráčů. Pro rodiče je důležité sledovat právě tyto rizikové mechanismy – denní odměny, loot boxy, mikrotransakce či nákupy tzv. battle passů, které jsou často praktickým vodítkem rizikovosti konkrétního titulu. Proto **je důležité nastavovat jasná pravidla**, plánovat čas u obrazovek a pomáhat dětem s přechodem k jiným aktivitám. U části dětí může bez limitů docházet ke ztrátě kontroly nad časem i obsahem. Rozhodující přitom není samotný počet hodin, ale to, zda online aktivity narušují školu, spánek, pohyb či vztahy.

Sociální sítě jsou navrženy tak, aby udržely pozornost co nejdéle. Podobné mechanismy využívají i některé hry, zejména bezplatné online hry. Obě aktivity mohou sloužit jako únik od stresu a při nadměrném používání vést k problémovému chování. Vedle samotné délky času stráveného online je důležité sledovat také typ obsahu, ke kterému se dítě opakovaně dostává. Algoritmy sociálních sítí

mohou postupně směřovat děti k problematickým online komunitám. Tyto komunity mohou nenápadně ovlivňovat postoje dětí, podporovat rizikové investice nebo prosazovat nezdravý životní styl.

Varovné signály se objevují, když digitální aktivity začnou zasahovat do běžného života:

- ztráta kontroly nad časem online,
- zanedbávání školy, spánku či koníčků,
- podrážděnost při omezení,
- upřednostňování online světa před rodinou a kamarády.

Nadměrné používání může vést ke zhoršení soustředění a školního výkonu, problémům se spánkem, konfliktům v rodině, sociální izolaci i zvýšené psychické zátěži. U her se často přidává nedostatek pohybu, u sociálních sítí tlak na porovnávání a nespokojenost s vlastním tělem.

Co dělat – prevence

Prevence nestojí na zákazech, ale na vztahu, komunikaci a společném hledání rovnováhy. Dítě, které se cítí bezpečně a má pestrý offline život, má menší potřebu utíkat do digitálního světa. Proto je důležité:

- zajímat se o digitální svět dítěte,
- nastavit pravidla společně,
- podporovat offline aktivity a pobyt v přírodě,
- vysvětlovat, jak fungují algoritmy,
- sledovat varovné signály závislosti,
- snažit se být předvídatelným a dostupným rodičem,
- u her je důležité hlídat věkovou vhodnost a vyváženost aktivit, jako vodítko můžete použít web pegi.info, kde u každé hry najdete doporučený věkový limit,
- u sociálních sítí je klíčové mluvit o porovnávání, manipulaci a bezpečném chování online.

Co dělat, když problém nastane

Pokud máte pocit, že dítě ztrácí kontrolu, postupujte citlivě. Náhlé zákazy či tresty situaci obvykle zhoršují. Mnohem účinnější je klidný rozhovor, naslouchání a společné hledání řešení.

Zásady komunikace

- mluvte v klidu a bez výčitek
- používejte „já-výroky“ („Mám o tebe strach…“)
- naslouchejte bez posuzování
- nastavujte hranice společně
- „Digitální detox“ jako trest často neřeší příčinu a vede pouze k návratu k původnímu chování.

Nebojte se vyhledat odbornou pomoc:

- školní psycholog nebo výchovný poradce
- pedagogicko-psychologická poradna (PPP)
- dětský psycholog či psychoterapeut (zejména při úzkostech, depresích, sebepoškozování nebo výrazných změnách chování)
- adiktologické služby (při výrazných potížích s kontrolou času online)
- více viz https://digirozhledna.cz/mate-problem/kam-se-obratit-o-pomoc/

Odkazy

- Zpráva o digitálních závislostech vČR (2024) uvádí, že ve všední den tráví hraním digitálních her více než 4 hodiny denně 9,1 % dospívajících, o víkendu 22,8 %. Na sociálních sítích tráví 4 a více hodin denně 22,4 % dospívajících, o víkendu 38,2 %. Chlapci hrají rizikově přibližně sedmkrát častěji než dívky.
- Výzkum Děti a nová média (2023) zároveň ukazuje, že mezi dětmi ve věku 12 až 13 let hraje digitální hry denně 54% chlapců a 31 % dívek.
- Výroční zpráva Linky bezpečí uvádí, že v roce 2024 odbavila celkem 1 481 dotazů s internetovou tematikou. Stále sledují vzrůstající počet kontaktů týkajících se online prostředí nejen od dětí, ale i od rodičů, kteří řeší například narůstající závislost svých dětí na sociálních sítích, online hrách nebo krátkých videích.
- Jak algoritmy sociálních sítí ovlivňují, co děti online vidí a proč u obrazovky vysvětluje video Radikální algoritmy (JSNS).
- Jak hry a digitální prostředí ovlivňují děti a jak mohou rodiče i škola společně nastavit zdravou rovnováhu mezi hraním, rodinným životem a učením, najdete vpodcastu NPI ČR Hry a hraní, rodina a škola: klíč k harmonii v digitálním věku.
- Asociace adiktologů na stránce Léčba internetové závislosti: praktické tipy a osvědčené metody nabízí přehled kroků, jak problém rozpoznat a řešit – od změn v rodině a denním režimu až po vyhledání odborné pomoci.
- Fenomén manosféry a rizika pro dospívající Manosféra: Když internet učí chlapce nenávidět ženy - E-Bezpečí

Kyberšikana a zneužívání digitálního obsahu

Kyberšikana je opakované ubližující chování v online prostředí, které využívá digitální technologie. Může mít podobu ponižujících nebo výhružných zpráv, pomluv, zveřejňování či šíření ztrapňujících fotografií a videí, krádeže identity, vytváření falešných profilů, vydírání, vylučování z online komunit, útoků v herním prostředí nebo digitálního pronásledování.

Internet poskytuje útočníkům vysokou míru anonymity, a proto se kyberšikaně nelze zcela vyhnout. Výzkumy ukazují, že děti se v online prostředí nejčastěji setkávají se slovním ubližováním, šířením ztrapňujících materiálů a vyhrožováním.

S rozvojem umělé inteligence se navíc objevují nové a velmi zraňující **formy útoků**, například vytváření falešných intimních fotografií (*deepfake nudes*), které jsou často spojeny s vydíráním.

Děti, které kyberšikanu zažívají, často prožívají silný pocit studu, osamění a ztráty kontroly. Mohou se bát otevřít telefon, chodit do školy nebo mluvit o tom, co se děje. Tyto pocity se postupně mohou projevit změnami nálady, podrážděností, problémy se spánkem, ztrátou chuti k jídlu, zhoršením školního výkonu nebo uzavíráním se do sebe. Jednotlivé signály nemusí být samy o sobě nápadné, ale dohromady mohou ukazovat, že dítě prochází velmi náročnou situací.

Co dělat – prevence

- být pozorný ke změnám v chování dítěte, jeho náladě a vztahu k telefonu nebo online světu,
- zajímat se o to, co dítě online zažívá, s kým je v kontaktu a co ho znepokojuje,
- vytvářet bezpečné rodinné prostředí, kde se dítě může svěřit bez strachu z trestu nebo zesměšnění,
- mluvit s dětmi o rizicích online světa přiměřeně jejich věku a bez strašení,
- posilovat dovednosti dítěte říkat si o pomoc a zvládat nepříjemné situace.

Co dělat, když se kyberšikana objeví

- Zůstaňte klidní a dítě podpořte, ujistěte ho, že za útoky nenese žádnou vinu.

- Vyslechněte ho bez hodnocení, výčitek nebo zlehčování situace.
- Uchovejte důkazy – zprávy, fotografie, videa nebo profily (např. pomocí screenshotů). Více viz publikace e-Bezpečí Co dělat, když tě někdo vydírá?
- Zablokujte útočníky a nahlaste nevhodný obsah přímo na platformě.
- Zapojte školu – třídního učitele, školního psychologa nebo výchovného poradce.
- Obraťte se na odborníky či **linky pomoci**.
- Škola má od MŠMT k dispozici Metodické doporučení k primární prevenci rizikového chování dětí a mládeže, kde v Příloze 7 – Kybernetická agrese a kyberšikana získává pedagog přehled o konkrétních formách kybernetické agrese, prostředích, ve kterých vznikají, jejich dopadech na žáky i doporučeních, jak těmto situacím předcházet a jak je řešit v praxi.

Odkazy

- **Publikace CZ.NIC** Rozpoznat. Zastavit. Pomoci. Průvodce šikanou a kyberšikanou nabízí jasné kroky pro podporu oběti, prevenci i rychlou reakci.
- Výzkum Čeští žáci v online světě (1. vlna) z roku 2025 ukazuje, že děti se v online prostoru nejčastěji setkávají se slovním ubližováním (dívky 62 %, chlapci 55 %). Následuje šíření ztrapňujících fotografií (dívky 36 %, chlapci 33 %) a vyhrožování (dívky 28 %, chlapci 24 %). Srychlým rozvojem umělé inteligence (AI) se však děti stále častěji setkávají s tzv. deepfake nudes. U dívek se s vytvořením vysvlečené fotografie setkalo 6 % a se šířením intimní fotografie 5 %, u chlapců dokonce více. Děti, kterým někdo pomocí AI vytvořil svlečenou fotografii také v 68 % také uvedly, že zažily vydírání.
- Třetí část výsledků výzkumu Čeští žáci v online světě 2025 poukazuje **na rostoucí roli umělé inteligence v osobním životě dětí** a naznačuje, že AI se postupně stává součástí oblasti mezilidských vztahů a emocionální podpory.
- Katalog Kyberprevence od DigiKoalice přináší přehled **kvalitních programů a metodik** pro oblast kyberprevence.
- Také se kdykoli můžete obrátit na odborníky a linky pomoci spojenými sonline riziky a kyberšikanou.

Digitální wellbeing a nastavení hranic

Wellbeing označuje celkový stav životní pohody – fyzické, psychické i sociální. V digitální době k němu neoddělitelně patří i **digitální wellbeing**, tedy schopnost používat technologie zdravě, bezpečně a vyváženě.

Digitální wellbeing zahrnuje několik propojených oblastí – zdraví, emoce, myšlení, vztahy i hodnoty. Bez citlivého vedení dospělých mohou technologie narušovat spánek a pohyb, oslabovat soustředění, zvyšovat emoční napětí nebo odvádět pozornost od toho, co je pro dítě skutečně důležité. Proto je **role rodičů při nastavování hranic klíčová**.

Nabídka pestrých offline aktivit – pohybu, her, společného času nebo tvoření – může digitální obsah přirozeně vyvažovat.

Stejně důležité jsou **i každodenní drobné návyky**, například odkládání telefonů u společného jídla nebo dohoda, že zařízení přes noc nepatří do dětského pokoje. Právě tyto malé, ale pravidelné kroky pomáhají budovat rovnováhu mezi online a offline světem.

Pravidla nejsou trestem, ale oporou, která dětem pomáhá rozvíjet schopnost sebeřízení a předcházet konfliktům.

Smysl dávají tehdy, když jsou srozumitelná, realistická a vznikají společně s dětmi. Mohou se týkat času stráveného u obrazovek, míst, kde se technologie používají, i typu obsahu, který je vhodný.

Co dělat

- Domluvte se na zónách a časech bez obrazovek (např. společné jídlo, večer před spaním).
- Buďte dětem příkladem – děti se učí hlavně pozorováním.
- Nastavte rodičovské nástroje (např. limity času, schvalování aplikací), zejména u mladších dětí.
- Střídejte online a offline aktivity a aktivně nabízejte jiné možnosti trávení času.
- Otevřeně mluvte o tom, co děti online vidí a proč jsou hranice důležité (spánek, pohoda, bezpečí).
- Ověřujte aplikace, které dítě používá, nejdříve je společně projděte.

Co dělat, když dítě pravidla poruší

Porušování pravidel je běžnou součástí učení. Děti si tím ověřují hranice a učí se nést odpovědnost. Proto je důležité mít předem domluvené důsledky, které jsou přiměřené a předvídatelné. Proto je potřeba:

- důsledky domlouvat dopředu,
- reagovat klidně a bez zbytečných trestů,
- být důslední, ale ne přehnaně přísní,
- vytvářet prostředí, kde dítě nemá potřebu věci skrývat.

Odkazy

- Minisčítání (2025) Českého statistického úřadu (ČSÚ) s účastí přes 83500 žáků ukázalo, že více než pět hodin denně je na internetu asi 30 % patnáctiletých, zatímco u devítiletých jde zhruba o 10 %. Nejčastěji používají Instagram a TikTok. Pro sledování videí děti nejvíce volí YouTube (46 %), následovaný TikTokem (23 %) a Instagramem (16 %).
- Materiály a inspirace pro školy i rodiče, jak podporovat zdravé používání technologií u dětí jsou k dispozici stránce na NPI ČR k Digitálnímu wellbeingu.
- Praktické rady a kampaně zaměřené na rovnováhu mezi online a offline světem poskytuje projekt Zvedni hlavu.
- Článek s konkrétními tipy, jak doma nastavit hranice pro mobily, hry a obrazovky, včetně nastavení rodičovské kontroly přímo v zařízení, na portálu O2 Chytrá škola.
- Průvodce digitálním rodičovstvím poskytuje projekt Digirozhledna.

Doporučené odkazy

Zvedni hlavu: Jak na zdravé digitální rodičovství:

Zvedni hlavu - Jak na zdravé digitální rodičovství.pdf

Zvedni hlavu: Desatero digitálního rodičovství:

Zvedni hlavu - desatero.pdf

Slovenské doporučení ohledně zdravého využívání obrazovek a médií:
https://rvdz.sk/wp-content/uploads/2025/09/ODPORUCANIA_display.pdf

Digirozhledna – Průvodce digitálním rodičovstvím
https://digirozhledna.cz/

Zvedni hlavu – informační portál o vlivu digitálních technologií na zdraví dětí a fungování rodiny https://www.zvednihlavu.cz/

E-bezpečí – portál zaměřený na bezpečné a zodpovědné chování na internetu, prevence rizik v online světě a vzdělávání o hrozbách v digitálním prostředí
http://ebezpeci.cz

Portál NPI ČR k digitalizaci ve škole
https://digitalizace.rvp.cz

Česká pediatrická společnost – Bezpečné dětství v digitálním světě – Sekce pro rodiče

https://www.pediatrics.cz/bezpecne-detstvi-v-digitalnim-svete/pro-rodice/

Osvětový portál Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost

Osvěta.nukib.gov.cz

Obrázky použité v tomto článku byly vytvořeny nebo graficky upraveny s využitím nástrojů umělé inteligence (Gemini, ChatGPT a Canva).

Více informací o digitalizaci českého školství naleznete na webových portálech

edu.gov.cz/digitalizujeme, mojeedu.npi.cz a https://digitalizace.rvp.cz/

Ing. Tomáš Havlíček

zastupující vedoucí Oddělení podpory digitálního vzdělávání

- Tomas.Havlicek@msmt.gov.cz

Mgr. Miluše Rolincová

Metodik v oblasti podpory digitálního vzdělávání v MŠ, ZŠ a SŠ
Oddělení podpory digitálního vzdělávání

- Miluse.Rolincova@msmt.gov.cz

Mgr. Veronika Fořtová

Metodik v oblasti podpory digitálního vzdělávání v MŠ, ZŠ a SŠ
Oddělení podpory digitálního vzdělávání

- Veronika.Fortova@msmt.gov.cz